

عنوان مقاله:

انطباق انسان کامل و صراط مستقیم

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سوسن آل رسول - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، دانشیار گروه عرفان اسلامی، کرج، ایران

فهیمه صادقی قهرودی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، کارشناسی ارشد گروه عرفان اسلامی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

صراط مستقیم هدف و مقصدی است که انسان به تعلیم الهی، هدایت به آن را حداقل ده بار در شبانه روز از خداوند طلب می کند. صراط مستقیم راهی است که خود مقصد است و کمال و حقیقت انسان، در آن راه بودن است. مقاله حاضر نتیجه پژوهشی در متن آیات قرآنی است که اثبات انطباق حقیقت عرفانی انسان کامل (همان امام معصوم در تفکر شیعی) با صراط مستقیم را بدون ارجاع مستقیم به آراء عرفا می نماید. دراین راستا از روش تفسیری قرآن به قرآن و تدبر در آیات با استناد به منابع کتابخانه ای استفاده می شود. در نهایت با ۹ دلیل به این نتیجه می رسد که لطف و رحمت خاص خداوند تعلق گرفته تا از میان بشر بندگان حقیقی خویش را که در ذات خدا فانی و در بقاء او باقی شده اند، برگزیده و با علمی از جنس علم خود، آنان را مخصوص و به زیور عصمت متصف ساخته تا عموم بندگان را برای وصول به ولایت خویش؛ به تبعیت و اطاعت و ولایت آنان امر فرماید. این واصلان حقیقی که دارای جاذبه ولایی شده و قدرت تصرف یافته و شاهدان بر اعمال و قلوب اند، دارندگان مقام امامت و هادیان به امر الهی هستند. فقط اینان اند که هادی بشر به سوی ولایت الهی می باشند.

کلمات کلیدی:

صراط مستقیم، هدایت، امام، انسان کامل، ولایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311702>

